

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la ciutat de Manresa, el 29 d'abril de 2006. Es reuneixen els senyors i senyores que tot seguit es relacionen, per celebrar la sessió número 6 del Ple de la Corporació, amb caràcter extraordinari i urgent, en primera convocatòria.

ASSISTENTS

Alcalde en funcions

Josep Camprubí i Duocastella

Tinents d'alcalde

Segon: Sr. Ramon Fontdevila i Subirana

Tercera: Sra. Maria Àngels Mas i Pintó

Quarta: Sra. Núria Sensat i Borràs

Cinquè: Sr. José Luís Irujo i Fatuarte

Sisena: Sra. Aida Guillaumet i Cornet

Setè: Sr. Ignasi Perramon i Carrió

Regidors i Regidores

Sra. Montserrat Mestres i Angla

Sra. Anna Torres i García

Sr. Alain Jordà i Pempelonne

Sra. Rosa Argelaguet i Isanta

Sra. Montserrat Selga i Brunet

Sr. Josep Lluís Gozalbo i Fuertes

Sr. Xavier Rubio Cano

Sr. Josep Vives i Portell

Sra. Imma Torra i Bitlloch

Sr. Josep Becerra i Finestras

Sra. Maria Rosa Riera i Montserrat

Sr. Gregori García i Lladó

Sr. Alexis Serra i Rovira

Sr. Miquel Àngel Martínez Conde

Sr. Josep Maria Sala i Rovira

Sr. Xavier Javaloyes i Vilalta

Sra. Carina Rius Díaz

Secretari general

Sr. Alfred Lacasa i Tribó

Interventor

Sr. Josep Trullàs i Flotats

L'alcalde en funcions obre la sessió a les 12 hores i 5 minuts, i un cop comprovat el quòrum d'assistència necessari per a la seva vàlida constitució, es passa tot seguit a tractar els assumptes compresos a l'ordre del dia que s'especifica a continuació.

1. **PRONUNCIAMENT DEL PLE SOBRE LA URGÈNCIA DE LA CONVOCATÒRIA I, SI ESCAU, RATIFICAR-LA.**

El senyor Camprubí i Duocastella diu que fruit de la renúncia de l'anterior alcalde, s'ha convocat un ple extraordinari per a l'elecció d'un nou alcalde.

Tot seguit, dóna la paraula al secretari, el qual manifesta que el Ple s'ha de pronunciar sobre la urgència de la convocatòria.

L'alcalde en funcions sotmet a votació la urgència d'aquesta convocatòria i s'aprova per unanimitat dels 24 membres presents.

2. **ELECCIÓ DE L'ALCALDE**

El secretari diu que el següent punt de l'ordre del dia és l'elecció de l'alcalde i a tal efecte s'haurà de constituir la Mesa d'Edat, integrada pels regidors de major i menor edat, senyor Josep Maria Sala i Rovira i Alexis Serra i Rovira, respectivament.

El senyor Sala i Rovira dóna la paraula al secretari de l'Ajuntament.

El secretari diu que per proseguir la sessió de conformitat amb l'article 196 de la Llei orgànica del règim electoral general, es constitueix la Mesa d'Edat, integrada pels membres de major i menor edat presents en l'acte, que d'acord amb les credencials que hi ha a la Secretaria són el senyor Josep Maria Sala i Rovira i el senyor Alexis Serra i Rovira, actuant com a secretari el que ho sigui de la corporació.

L'article 196 de forma literal diu: " Per a l'elecció de l'alcalde podran ser candidats tots els regidors que encapçalin les corresponents llistes electorals. Si algun d'ells obté la majoria absoluta dels vots dels regidors és proclamat electe. I si cap d'ells obté l'esmentada majoria és proclamat alcalde el regidor

que encapçali la llista que hagi obtingut el major nombre de vots populars en el corresponent municipi. En cas d'empat, es resoldrà per sorteig."

A l'expedient consta per escrit la voluntat de seguir exercint de regidors, amb la renúncia a ser candidats a l'Alcaldia dels membres següents de la llista del Partit dels Socialistes de Catalunya Progrés Municipal:

- La senyora Àngels Mas Pintó
- El senyor José Luís Irujo Fatuarte
- La senyora Montserrat Mestres Angla
- La senyora Aida Guillaumet Cornet

El senyor Sala i Rovira diu que conforme el precepte legal que el secretari ha llegit, poden ser candidats a l'elecció d'alcalde tots els regidors i regidores que encapçalin les corresponents llistes, tenint en compte que pel Grup municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya - Progrés Municipal, per ordre de la llista, i tenint en compte les renúncies presentades, el candidat és el senyor Josep Camprubí Duocastella.

El senyor Sala pregunta quins dels presents caps de llista es presenten com a candidats a l'alcaldia de Manresa.

El secretari diu que abans d'emetre el vot, cadascun dels cap de llista presentats pot realitzar una exposició. En aquest cas, els presentats són els caps de llista del Partit dels Socialistes de Catalunya Progrés-Municipal, el senyor Josep Camprubí i Duocastella; el cap de llista de Convergència i Unió, el senyor Josep Vives Portell i el cap de llista del Partit Popular de Catalunya, el senyor Xavier Javaloyes i Vilalta.

A partir d'aquí, abans d'emetre el vot, cadascun dels caps de llista presentat pot realitzar una exposició de presentació per ordre de representació i de vots populars obtinguts, i d'aquesta manera i pel següent ordre: En primer lloc el senyor Javaloyes i Vilalta, en segon lloc la senyora Sensat i Borràs, en tercer lloc el senyor Fontdevila i Subirana, en quart lloc el senyor Vives i Portell i en cinquè lloc el senyor Camprubí i Duocastella.

El senyor Sala i Rovira diu que de conformitat amb el que acaba de comentar el secretari, té la paraula el senyor Javaloyes i Vilalta.

El senyor Javaloyes i Vilalta diu que és una obvietat el tràmit de què és objecte el ple. Es tracta de l'elecció del nou alcalde de la corporació de Manresa. És una obvietat, fonamentalment, perquè tothom coneix quin serà el resultat final del ple. Tot i així, el GMPPC presenta el seu propi candidat,

perquè malgrat també sigui una obvietat el resultat que obtindrà el GMPPC, es creu necessari, adequat i convenient fer prevaler els principis i les diferències que hi ha hagut i segurament hi continuarà havent.

Es tracta d'un ple en el qual s'elegeix un nou alcalde i on prèviament hi hagut una sèrie de renúncies en una llista molt concreta. Així mateix, hi ha hagut prèviament una sèrie de declaracions per part d'alguns dels membres que conformen l'equip de govern, que posaven en dubte paritats pròpies del Partit Socialista de Catalunya - Progrés Municipal.

El GMPPC vol expressar que li seria molt difícil poder donar suport davant els sorprenents fets que es diuen d'hipocresia, quan resulta evident que no és necessari cap mena de suport per continuar tenint aquest tipus de govern. En l'àmbit personal i en l'àmbit públic, quan una persona se sent enganyada, no té perquè donar suport de cap mena a aquell que l'acompanya en un trajecte.

Hi ha hagut uns passos previs abans d'arribar a la situació objecte de la sessió. Sobre el Pla d'Actuació Municipal, que es pot considerar un full de ruta, és més abocat al desencís i a la frustració, indicat potser perquè la materialització assenyalada és del 80%. La teoria del 80% - 20%, aquella que diu que precisament el 20% pendent afecta el 80% de la ciutadania. On és el sentit del progrés? Potser és aliè als interessos dels ciutadans, situacions rutinàries del dia a dia, realitats quotidianes que permeten dignificar i augmentar la qualitat de vida dels veïns i veïnes de Manresa. El GMPPC aposta per atendre i aportar sinèrgies positives i adequades per a totes les necessitats de les persones, estimular el coneixement i pràctica de les cultures que són pròpies, activar l'oci com un punt de trobada i estimulació a la interrelació i no al consumisme. Així mateix, el GMPPC aposta per activar polítiques actives d'ocupació adreçades als majors de 40 anys i al jovent. El GMPPC voldria un creixement, amb la formació personal, humana i social, per assolir un potencial i entusiasta mot d'apropament: "cultura", mot que suscita passions de debat, mot de dinamisme, d'estudi, consciència, identitat, equilibri, integració, educació, és un pou de riqueses a nivell individual i col·lectiu. El GMPPC vol una atenció intensa i acurada en el sentit que la integració social i econòmica de la ciutadania no pateixi discriminacions per les polítiques aplicades per l'equip de govern, on caldria revisar els mecanismes que faciliten l'accés universal d'ajuts i necessitats. També posar atenció en la gent gran, en el sentit que les seves necessitats assistencials primàries siguin ateses, potenciant els ajuts de primera línia que facilitin una assistència social adequada a les seves necessitats reals. Aquell espai físic on es viu i es gaudeix de l'entorn urbà, ha de donar un salt qualitatiu enorme, avançant en la recuperació i la nova construcció d'espais accessibles i acollidors. S'ha de donar un gir de 180 graus a la sensació de fals progressisme urbanístic que es

pateix a Manresa i que ja ha estat exposat en els darrers anys, que ha generat segregacions físiques en els espais urbans i ha trencat equilibris d'oportunitats i igualtats a la ciutadania. Cal desenvolupar noves àrees de creixement que ofereixin les oportunitats perdudes que facilitin l'equilibri del sistema urbà, de la trama urbana, a través de la recuperació, ara perduda, de la complicitat total i absoluta de la ciutadania. Per vestir un Sant, no se'n pot despullar un altre.

S'ha de ser ambiciós en l'adequació dels espais, destinant els recursos econòmics adients per fer créixer la qualitat de vida dels conciutadans, cal tenir molta cura en les polítiques actives d'ocupació, de comerç, de turisme, d'iniciatives empresarials. Cal impulsar projectes i processos d'estreta col·laboració que facilitin acords amb els agents socials i professionals amb el clar objectiu de fer Manresa referència obligada en matèria de desenvolupament.

L'aposta pel petit i mitjà comerç i turisme ha de ser forta i decidida, l'empenta i dinamisme d'aquests sectors és vital per a la creació de llocs de treball, entre molts d'altres sectors.

Cal fomentar la creació de noves empreses i llocs de treball i que l'ICIO passi a ser un veritable viver d'empreses, de joves emprenedors i de madurs emprenedors. Per això es fa imprescindible una mobilitat adequada, urgent, on s'avanci realment per una aposta decidida a facilitar les interconnexions i connexions entre els diferents agents del transport públic i privat, on es faciliti els temps adequats de pas i connexions en les línies del bus urbà en la seva trama de carrers a la demanda que reclama la ciutadania. Per aconseguir aquests objectius sorgeix la pregunta dels recursos econòmics. I la resposta és que l'Ajuntament de Manresa ja en té. Cal que la recaptació i gestió siguin fets amb eficàcia, donant prioritat a les necessitats de la gent, a les polítiques actives d'ocupació i no a través dels superàvits com s'ha fet fins ara.

Es necessita diàleg per avançar conjuntament, sense exclusions ni sectarismes. És palès que amb diàleg i consens, se sumen complicitats i realitats de ciutat. Ha de ser aquest un fil conductor d'una nova manera de fer i de gestionar, d'una nova manera de voler entendre el ciutadà.

El conjunt de motius exposats justifiquen que el GMPPC presenti el seu candidat, i el presentin per iniciar les vies de diàleg des dels posicionaments diferenciadors i distants, ja que és necessari que la ciutadania entengui i vegi amb claredat que hi ha moltes maneres de fer avançar un mateix carro, de portar a terme un progrés real en el si de la ciutat, i que hi ha moltes maneres i no totes passen per fer un pacte de progrés exclouent els demés. Moltes gràcies.

A continuació, el president de la Mesa d'Edat, senyor Sala i Rovira, dóna la paraula a la senyora Sensat i Borràs.

La senyora Sensat i Borràs manifesta que avui es troben en un acte especial per votar qui ha de ser l'alcalde de la ciutat en el tram final de legislatura. Per part del seu grup anuncia que donaran seguretat, convicció i il·lusió al seu vot a Josep Camprubí i Duocastella.

Aporta dos o tres elements de reflexió del per què voten Josep Camprubí i per què com a Iniciativa per Catalunya-Verds Esquerra Unida-Alternativa, continuen pensant que aquest és un bon projecte i que no només està en una fase de final de legislatura sinó que aquest projecte incorpora ja el que entenen com a pilars fonamentals per a la Manresa que cal continuar a partir del 2007.

Entén que aquest canvi d'alcalde respon a una remodelació que ha de fer front el Partit dels Socialistes de Catalunya davant la retirada de l'anterior alcalde i que a partir d'aquí és el propi PSC qui ha de prendre la decisió de qui és la persona que consideren més adient i quines són les reformes i la reorganització interna que entén que ha de fer perquè el ritme que es portava a la ciutat no se'n veiés ressentit. A partir d'aquí el Partit dels Socialistes de Catalunya té no només la legitimitat sinó l'autoritat per prendre aquelles decisions que consideri més adients i, per tant, el seu grup les respectarà, però això no vol dir que les comparteixin i no des de la lògica del personalisme.

Com a Iniciativa-Verds estan convençuts que els homes i dones que formen part de la llista del PSC, totes i cadascuna d'elles a dia d'avui, té totes les capacitats, les habilitats i les possibilitats d'assumir el càrrec d'alcalde o d'alcaldessa de la ciutat i a partir d'aquí Iniciativa per Catalunya-Verds no manifesta un dubte personal, ni manifesta una decepció de cadascuna de les persones que formen aquest projecte, sinó que el que manifesten com a organització, que sí que defensen la paritat com a organització, que entenen que una llista electoral respon i visualitza una voluntat d'un equip de persones que prenen un compromís que els hauria agradat que aquell reclam electoral que va ser el 2003, aquella llista paritària, aquell reclam a la paritat, aquella possibilitat de començar a treballar una Manresa diferent, avui hi havia la possibilitat que aquell discurs es convertís en una realitat, això no ha estat així, és una decisió del Partit dels Socialistes que respecten, però que volien transmetre aquesta percepció.

Manifesta també que es troben dins d'un projecte en el que també volen agrair d'una manera molt especial les paraules, amb les breus però ja importants reunions que durant aquesta setmana han tingut amb el candidat, en les quals

els ha transmès elements que entenen que són fonamentals i indispensables perquè aquest projecte acabi aquest tram de legislatura i impulsi i situï els elements de la Manresa a partir del 2007.

Com deia l'altre dia la ciutat continua i a més a més continua amb un procés evident i tangible d'una gran transformació. En aquest procés de transformació hi ha un conjunt d'elements que l'envolten i que per a ells són igualment estratègics, que haurien de permetre que la ciutat de Manresa que es va construint i definint dia a dia, que és una ciutat perquè els ciutadans i ciutadanes hi puguin viure, pensen i entenen que el gran repte que aquest equip de govern està ja definint en aquest moment i que supera el que en aquests moments està passant, supera en el sentit que ja es veuen els canvis i la transformació física de la ciutat, però els elements més importants que ens han d'acompanyar en aquesta transformació física i que estan situant i que cal continuar treballant, haurien de permetre que aquesta ciutat del viure, que ja tenim, es pogués transformar en la ciutat del convidaure, aquest, de ben segur, és el repte que la nostra i moltes altres ciutats, però la que ens ocupa i preocupa és Manresa, aquest és el repte de la ciutat de la convivència, la ciutat de la inclusió i no de l'exclusió, la ciutat de la tolerància, la ciutat de la paritat, la ciutat de la sostenibilitat, i per fer i continuar fent això entenen que el projecte que a dia d'avui comparteixen les tres organitzacions, és vàlid i està actualitzat i renovat, que les voluntats que el candidat ha transmès fins a dia d'avui no només les agraeixen sinó que les consideren necessàries i vitals, i és per tot això que reiteren que des de la il.lusió, la convicció, donen el seu vot favorable a en Josep Camprubí i Duocastella. Moltes gràcies.

El president de la Mesa dóna la paraula al senyor Fontdevila i Subirana.

El senyor Fontdevila i Subirana diu que avui, com fa gairebé onze anys, des d'Esquerra Republicana de Catalunya reprenen públicament el compromís de participar d'un govern de progrés a Manresa, per tal d'avançar en la transformació de la nostra ciutat. Per tal de fer-la més justa i igualitària. Per tal que, tots i totes, hi puguem viure millor. Han estat onze anys en què la ciutat ha fet i està fent un canvi important i molt positiu en moltíssims aspectes. Des de la transformació urbanística fins al reforç de les polítiques socials. Des de la creació de nous equipaments culturals o educatius, fins al suport de la vida associativa.

Talment el 95, el 99 o el 2003, avui tenim el repte d'avançar col·legiadament en aquesta transformació que, de fet, no ha estat només d'espais urbans o d'infraestructures sinó que vull creure que ho ha estat també de valors. Parlem dels valors de la solidaritat i la tolerància. De la igualtat. Dels valors de la participació com a exercici de codecisió i corresponsabilitat. D'aquells valors, en

fi, que hi ha d'haver darrera les decisions d'un govern que es vol d'esquerra i plural. Aquests són els valors que ens inspiren, els valors que nosaltres anomenem "republicans", els valors de la "cosa pública". Que posa el municipi al servei de les persones. Que es fonamenta en els drets i deures de cadascun dels ciutadans. I que persegueix i vol ser, sobretot, just.

Però d'entre aquests valors, el senyor Fontdevila diu que avui destacaria el del consens: aquests llarg període de canvi del que ha començat parlant és el resultat de treballar consensuadament les decisions dins del govern i, encara, procurant ampliar aquest consens a la resta de grups, a la ciutat... Diu això especialment perquè avui no són al començament de cap mandat. Fa una setmana, en Jordi Valls era nomenat Conseller de la Generalitat, i deixava el seu càrrec d'alcalde en un acte on va rebre el reconeixement unànime tots els grups municipals en un matí de dissabte més que programàtic, de persones. Avui ja és un altre matí de dissabte, assisteixen a un relleu a l'Alcaldia i ja avança que des d'ERC hi tornaran a donar suport. Però Shangai no és Pequín, que deia un missioner amb voluntat de poeta. I encara més, perquè les persones passen i allò que compta són les obres.

Vull dir que avui des d'ERC no donen suport mecànic, que no es tracta d'un suport automàtic a un altre nom, a un altre alcalde, a una altra persona, i ja està. No assisteixen a un acte administratiu. Allò que vol dir és que des d'ERC tornen a apostar pel treball en equip, per refermar la cultura del pacte de progrés, la col·laboració, el treball ben planificat, i la proximitat als ciutadans iniciada el 1995 en aquest Ajuntament. Quan el projecte no havia de durar tres mesos!.

I bé, si tots aquests anys el projecte ha avançat, ha estat per la recerca de la confiança -inexistent el primer dia. Per la generositat de tothom -també la d'ERC, quan repetidament assumeixen una Alcaldia que no presideix un regidor d'ERC tot i disposar d'un terç del govern. I, encara, amb l'experiència que aquesta fórmula, aquesta aposta per a governs de progrés a ERC no sempre l'han coneguda a la recíproca, quan el PSC hauria de col·laborar sense tenir la presidència.

Per això insisteix en la necessitat d'una bona entesa, basada en aquests projectes compartits per la ciutat, fonamentada en un bon grau de confiança entre els regidors, i sobretot, que no provi de monopolitzar la imatge i la tasca municipal a partir de la presidència. Tot el contrari: esperen també aquells gestos que posin més que mai de relleu aquest treball compartit, col·legiat, entre les i els responsables de PSC, ERC i ICV-EA. A l'Ajuntament i a cadascuna de les institucions on participen.

Ara queda un any amb el rumb ben traçat, per acabar projectes i obres per la millora de la ciutat i dels seus barris. Per reforçar els serveis amb noves llars d'infants i més assistència a la gent gran. I per deixar definits projectes importants com el Pla Estratègic Manresa 2015, el Pla local de l'Habitatge o el Projecte Educatiu de Ciutat. Per enllestir aquells equipaments que han estat les grans apostes d'aquest mandat... o per emfasitzar si es pot l'aposta a l'entorn de temes clau com la immigració, fonamental per al catalanisme del segle XXI.

Des d'ERC tornen a comprometre'ns en un nou pacte, doncs. Tornen a un compromís de treball planificat i compartit, amb la vista posada a enllestir aquells compromisos que van pactar al PAM, que van pactar amb la ciutat. Se senten autèntics responsables d'un projecte que construeix:

La ciutat del coneixement

La ciutat per a totes les persones

La ciutat activa i emprenedora

La ciutat sostenible i amb un entorn de qualitat

La ciutat renovada al seu nucli antic

La ciutat, en fi, que creix i es projecta mesuradament

Aquest migdia, vint-i-quatre regidors escollirem un nou alcalde per estar al capdavant de l'Ajuntament fins a final de mandat. Josep Camprubí haurà de saber co-liderar la ciutat amb els socis de govern, i guanyar la confiança que ha permès el govern estable de la ciutat que avui coneixem. Shangai no és Pequín, ja ha estat dit. Però també ho podem mirar així, que Pequín no és Shangai, nosaltres ho sabem i hi estem disposats. I l'animem a fer-ho si hi aboca entusiasme per passar aquests tretze mesos abans no ens ocupi una altra contesa electoral.

Els regidors i regidores d'ERC hi estem disposats i, per això, avui quan votarem un nou alcalde estarem votant a favor d'un pacte que, des de sensibilitats diverses, vol treballar al servei de la comunitat. Al servei de manresans i manresanes. Al servei de tots vosaltres.

Per continuar fent una ciutat socialment més justa. Culturalment més rica, més neta, més desvetllada i feliç. I compromesa en el futur d'un país políticament lliure.

El president de la Mesa dóna la paraula al senyor Vives i Portell.

El senyor Vives i Portell comença la seva intervenció amb el record d'una frase que va llegir quan tenia 14 anys: "Quan us allunyeu d'un amic, no us entristiu, que ara allò que més estimeu amb ell, us pot semblar més clar en la seva absència, com el vianant, que veu més clara la muntanya des de la plana". És una frase d'en khalil Gibran, d'*El Profeta*, llibre que recomana si no s'ha llegit perquè té un contingut humà profund més enllà de les ideologies, més enllà de les visions de la vida.

Segueix dient que recorda i fa menció de la frase, perquè l'ha acompanyat en el transcurs de molt de temps per tenir clara la referència i la relació entre l'espai i el temps, entre allò que s'anomena la perspectiva de la vida i la perspectiva dels esdeveniments. Normalment, sempre ha semblat que la distància entre la muntanya i la plana requeria d'una certa reflexió mentre es feia camí per veure la muntanya més clarament, tenir una perspectiva més clara, tenir aquell punt de llunyania que donés el límit del paisatge i la visió de l'horitzó. Però ha passat només una setmana des del dia que el senyor Valls va deixar l'Alcaldia i, la veritat és que s'ha fet un recorregut molt llarg per veure la muntanya des de la plana. Es fa aquest comentari perquè, fa una setmana, el GMCiU deia que s'estava davant un final de cicle. No només un final de cicle personal al davant de l'Alcaldia de Manresa, no només el final d'un cicle vital per a una persona en concret, sinó el final d'un cicle polític, el final d'una manera d'entendre la ciutat, d'entendre la relació amb els ciutadans i d'entendre un projecte en concret.

És cert, com deia el senyor Fontdevila, que els projectes van més enllà de les persones. Els projectes, les institucions, els camins, els programes, els partits, però al final, els projectes els fan les persones, els fan unes persones i no unes altres. I cada projecte quan l'agafa una persona diferent no és Shangai sinó que és Pequín, no és el mateix.

Els projectes se sostenen sobre la base de la confiança, i la confiança no la fa el projecte en abstracte, no la fa una magnitud. La fan les persones, la fa un tarannà, la fa una manera d'entendre les coses, la fa una manera de resoldre els problemes, el fa també una manera de superar les tensions internes; i això el projecte en si no ho aguanta si no hi ha persones molt en concret, que siguin les que realment portin la bandera.

A ningú se li escapa el paper central que en aquest sentit ha tingut el fins ara alcalde de la ciutat, però també el que ha tingut el senyor Fontdevila, o el que va tenir en el seu moment el senyor Josep Ramon Mora. Aquest és el projecte

que va començar fa uns anys a l'Ajuntament de Manresa i que ha teixit la confiança de què s'ha parlat i que sens dubte és molt important. Però des de fa una setmana el pal de paller del projecte ja no hi és, d'aquí a un any el senyor Fontdevila no continuarà, com a mínim, com a cap de llista de la formació política que encapçala, i pel que fa a la tercera formació política, és una crítica més o menys espurnejada respecte a algunes actituds i algunes decisions que es prenen en l'àmbit de l'equip de govern.

Avui la crítica ha vingut donada abans de l'elecció del nou alcalde de la ciutat, i això no és poca cosa. I, al final, fa pensar que hi ha alguna cosa que s'està esqueixant, no se sap si és la confiança, però alguna cosa s'està esqueixant alguna cosa no acaba de funcionar, ja que si realment la confiança fos tant ferma, si el govern fos tan sòlid, si realment tots anessin a una, si el programa fos tan contundent, si l'horitzó estigués tan clar, les petites diferències se substanciarien d'una altra manera.

El més sorprenent de tot és que al final hi hagi una declaració de les característiques citades, i després es voti en sentit contrari. O realment la qüestió no era tan important o s'està davant d'un acte d'incoherència. Ras i curt. I això no és aplicar la visió més o menys interessada, que és clar que el GMCiU la té, com no podria ser d'una altra manera des de l'oposició, sinó que s'intenta aplicar petites dosis de sentit comú.

Davant dels fets exposats, el GMCiU entén que s'està davant d'un final de cicle, final de cicle perquè s'entén que és bo que hi hagi una renovació, i no es diu per allò de la "higiene democràtica" ja que sembla que tots els que hi haguessin hagut abans no haguessin practicat això, que no fossin prou profilàctics des del punt de vista democràtic. No és cert. Hi ha hagut molta profilaxi democràtica i que realment no es tracta d'això. Però sí que es tracta d'un cert cansament, d'una certa erosió, i perquè en el fons, a la vida els canvis són bons, els canvis en cicles constants de temps, perquè això sempre s'ha dit però quan s'està a l'altre cantó. Quan algú està al govern diu que encara té molt projecte per endavant i es poden fer moltes coses encara. I quan s'està a l'oposició es diu que ja toca el canvi. Des del GMCiU s'entén que hi ha un punt d'equilibri i el punt d'equilibri, amb un termini llarg de temps, ara 11, que al final seran 12 anys, es considera un punt d'equilibri prou important per fer una aturada al camí, mirar enrera, mirar a la muntanya des de la plana, des d'una perspectiva completament diferent i començar a pensar si realment el camí que s'ha fet és el que s'havia de fer, que probablement en moltes coses, sí, i en d'altres no, i quin camí queda per endavant i com s'ha de fer i amb quines persones, perquè això és molt important.

No s'ha d'oblidar que fa tres anys els manresans van establir un contracte social amb els que estan asseguts en els seients de regidors i els hi van donar la confiança. I es preguntarà: legalment i legítimament es va donar confiança a unes llistes determinades, a unes persones determinades, de l'1 al 25. Però, en realitat, sobretot en unes eleccions municipals, també els ciutadans i tenint en compte la dimensió de la ciutat de Manresa, el que es vota són les persones. Perquè aquesta confiança de què ha parlat el senyor Fontdevila també és la que s'estructura entre els ciutadans i els protagonistes de la vida pública. I a ningú se li escapa que fa tres anys els ciutadans van donar la confiança majoritàriament, no només a un tripartit, sobretot al Partit dels Socialistes de Catalunya, a una llista, però sobretot a una persona que era el mascaró de proa del projecte i que era el pal de paller de la trajectòria que durant tants anys, des de l'any 1995, s'estava portant a terme des de l'Ajuntament.

Avui la situació és completament diferent. S'ha de triar un alcalde, que presumiblement, per tot el que s'ha anunciat i perquè es disposa de la majoria, serà el senyor Camprubí, que evidentment estava en la llista, i per tant legítimament i legalment té tot el dret del món a exercir l'Alcaldia, però des del punt de vista de la legitimitat moral, ètica, de relació de confiança amb els ciutadans, d'allò que finalment pesa en l'ànim dels ciutadans a l'hora de dipositar el seu vot en una urna, en unes eleccions municipals, no és ben bé així.

S'entén perfectament que hi hagués una rescissió unilateral del contracte social per part de l'anterior alcalde. És lògic, ja que tenia una responsabilitat molt important, i el GMCiU se'n va congratular, i de la mateixa manera que expressa aquesta satisfacció, i que segurament que molta de la gent que va votar el partit dels Socialistes de Catalunya poden considerar que és normal que passés això i se senti molt satisfeta per aquest pas que s'ha donat, també pot sentir aquella íntima frustració per faltar només un any d'acabar el mandat, a una any d'acabar el contracte social que es va establir l'any 2003.

Per tant, és una reflexió que s'ha de fer perquè l'experiència d'avui és la primera que tenen en la història de la democràcia a Manresa des de l'any 1979. Fins ara, hi havia hagut alcaldes que havien anat exhaurint els seus mandats, més o menys dins dels períodes previstos a l'inici del contracte social.

El GMCiU no considera que sigui de rebut presentar un programa de govern, entre d'altres coses perquè, com deia el senyor Javaloyes, aquest és un pas que s'havia de fer, que estava anunciat, i en tot cas, encara queden 12 mesos de mandat, en el transcurs dels quals més que fer moltes coses noves, més que fer un gran programa de legislatura, segurament el que s'ha de fer és intentar resoldre els problemes que té la ciutat. Problemes que vénen derivats

de la força dels projectes que s'han engegat també des de l'equip de govern i amb el consens de l'oposició, ja que en aquest sentit sempre s'ha intentat tenir una postura molt constructiva, s'ha considerat que fer ciutat era molt més important que fer política en el pitjor terme del mot, però també és evident que hi ha un repte important que és assumir el repte de creixement constant que té actualment la ciutat.

Abans s'ha parlat del pla estratègic Manresa 2015, s'ha parlat que es disposa d'un pla director del pla de Bages, es tenen realment moltes qüestions sobre la taula per decidir. I són coses molt importants.

El senyor Vives segueix dient que voldria demanar una cosa a tots el grups, encara que després es pot caure en la temptació de fer una cosa diferent, que és que en els pròxims 12 mesos es pensi en la resolució dels problemes que afecten la ciutat i tots els grups estiguin molt junts i molt units a l'hora de resoldre'ls. Perquè, com deia el senyor Fontdevila, es podria caure en el parany d'estar pensant amb una clau electoral d'aquí a 12 mesos, de posar a punt els motors per posar-se amb les millors condicions davant dels ciutadans. I això és evidentment legítim en una societat democràtica, però s'entén que és molt més important que es respongui a les expectatives que s'han dipositat sobre el govern de la ciutat i sobre la responsabilitat personal i col·lectiva.

En aquest sentit tots els grups haurien de fer un esforç encara que en alguns moments pugui costar, per treballar junts, més enllà de les diferències per trobar els punts de consens que s'han tingut fins ara per resoldre els problemes, perquè és l'exigència dels ciutadans. Perquè és evident que Manresa està en un procés de transformació i de creixement, perquè és evident que això pot engrescar més o menys, perquè és evident que Manresa comença a tenir una altra cara, però també és evident que s'està en una situació crítica en aquest punt del creixement. Només s'ha d'observar la mobilitat a Manresa, les dificultats en els aparcaments, què passa en les noves línies de transport públic, que passa a vegades fins i tot en el sistema sanitari que per bé que s'està alimentant molt ha de suportar la pressió que està suportant, què està passant amb els equipaments educatius, com s'escolaritzarà molta gent l'any que ve, què està passant amb els projectes que s'endarrereixin i que també provoquen, com un efecte dominó, tot un seguit de problemes col·laterals que a vegades són de difícil substanciació.

Tot això està a sobre i està a sobre en un període molt curt de temps, i s'ha de ser capaç de resoldre-ho. Al GMCiU l'hi trobaran per donar suport. L'hi va trobar abans l'avui conseller, el senyor Jordi Valls, i l'hi trobarà també el nou alcalde, perquè són així i perquè no entendria de cap altra manera la feina en aquest Ajuntament. Moltes gràcies.

El president de la Mesa dóna la paraula al senyor Irujo i Fatuarte.

El senyor Irujo i Fatuarte diu que fa justament set dies es trobaven en aquest Saló de Plens per acceptar la renúncia i acomiadar a l'alcalde Valls. Va ésser un acte molt emotiu d'una intensa humanitat i d'un alt valor històric per la ciutat de Manresa. Com diria un patrici del senat romà *"sic transit, gloria mundi"*. 7 dies després es reuneix el ple per assistir a l'elecció d'un nou alcalde que tindrà el vot favorable del grup Socialista. Pel grup municipal Socialista també es tracta d'un acte molt emotiu.

El senyor Irujo segueix dient que fa 7 dies comentava que el projecte socialista no portava el nom de Jordi Valls i, de la mateixa forma, no portarà el nom de Josep Camprubí. El projecte socialista no va començar amb el senyor Valls ni s'acabarà amb el senyor Camprubí.

En aquest ple d'elecció d'un nou alcalde i en els propers dies amb l'aprovació d'un nou cartipàs municipal es donarà un altre pas, certament important, d'un llarg camí. Aquesta llarga i continuada experiència de govern des del 1995 no sols ha conformat i conforma una aliança estratègica dels tres partits de l'esquerra municipal, sinó que és portadora de les esperances i aspiracions d'una àmplia majoria social de la ciutat de Manresa. El Partit dels Socialistes de Catalunya, partit majoritari de l'esquerra i a la ciutat, ha mostrat permanentment la seva preocupació i ha sentit sempre una immensa responsabilitat per contribuir a la governabilitat de l'Ajuntament. Això és el que hem fet i ara ho tornarem a fer.

El Partit Socialista de Catalunya vol transmetre un missatge a la ciutat de Manresa. La importància del moment que es viu no és tan sols de l'elecció d'un nou alcalde, que també, sinó justament el de retrobar-se en un d'aquells moments de gènesi i construcció dels processos ciutadans, dels sentits comuns, del consens actiu, dels projectes compartits que permeten fer sorgir noves possibilitats, noves orientacions, noves esperances, forces renovades per efectuar els canvis i dur a terme els programes i projectes.

Hi ha per davant l'acabament del mandat i els reptes es concreten en la finalització i compliment del pacte de progrés i el pla d'actuació municipal que es comparteix amb els socis de govern, ERC i ICV-EA.

La ciutat està immersa en una gran transformació urbana i social. El pla de millora de barris i rehabilitació del nucli antic, el teatre Kursaal, el desenvolupament de nous polígons industrials i de noves zones residencials, la millora dels accessos i les vies interurbanes, posada en servei de nous equipaments sanitaris, noves piscines municipals, definició del Pla estratègic,

implementació del projecte educatiu de ciutat, nous equipaments socio-sanitaris i un llarg etcètera.

Aquests són una part dels elements de la transformació que hi ha en marxa. Però també s'haurà d'afrontar d'altres reptes i problemes. Alguns com a conseqüència del ràpid creixement demogràfic que afecta especialment els serveis, el transport urbà, la potenciació dels valors de la convivència i el civisme, tots els aspectes amb els quals del Partit Socialista és especialment sensible com els que promouen una major cohesió social, la millora continua dels serveis públics i la modernització de l'Administració municipal.

Així mateix, no es pot oblidar les petites coses, tant o més rellevants com les que s'acaben d'esmentar. La necessària proximitat als problemes diaris, vitals i immediats de les persones, l'atenció a les aspiracions i necessitats de la gent, en definitiva, el vessant orientat a millorar les condicions en què les persones desenvolupen els seus projectes de vida.

Tot això és el que fa que el municipi, la vida municipal, l'Ajuntament esdevingui un espai privilegiat i apassionant pels qui hi dediquen el seu temps i energia a la interacció civil i a l'acció política. D'aquesta manera entenen els regidors i regidores socialistes el seu paper. Per això presenten la candidatura del senyor Josep Camprubí, entesa com un element més de la recerca permanent per contribuir amb la millor pràctica al govern de la ciutat. La nova situació significa indubtablement per al partit Socialista de Catalunya l'assoliment d'una fita important i a ningú se li pot escapar que si accedir a l'Alcaldia és molt rellevant, ho és més quan queda poc més d'un any per les properes eleccions municipals, i després d'11 anys d'una Alcaldia tan emblemàtica com la dirigida per Jordi Valls.

D'acord, doncs, en què la nova situació és molt important. Però el grup municipal Socialista dóna suport amb fonaments i objectius que vénen d'antic i que van més enllà de l'assumpció de responsabilitats de govern, els valors permanents i els objectius de transformació de la ciutat de Manresa.

En aquest precís moment, el grup municipal Socialista està cridat a dirigir la governabilitat d'aquest darrer any que resta de mandat, però manifesta la seva voluntat de desenvolupar la necessària força mental, material i moral per continuar sent un punt de referència de llarga durada per a una majoria social dels conciutadans i conciutadanes.

El partit Socialista de Catalunya és el primer partit de la corporació i la principal força política de les esquerres. Té una capacitat de govern provada amb un equip que en el seu nucli està configurat per homes i dones que van accedir a

l'Ajuntament ara ja fa set anys. Aquest equip d'homes i dones ha après molt en tot aquest temps i encara haurà d'aprendre més, evidentment. L'equip de govern se sent orgullós de la feina feta i compromès amb el futur que li espera sense demora.

Del nucli emergeix el company Josep Camprubí, l'home que, com assenyalava un mitjà de comunicació de la ciutat de Manresa, en els darrers dies, "és l'home tranquil amb motor dièsel", i en un altre titular "l'home dels diners, les empreses i el comerç".

Però aquests qualificatius mediàtics no acaben amb una descripció més acurada del senyor Camprubí. Fins avui, ha demostrat sobradament conèixer la sempre difícil i complexa dinàmica dels grups humans, ha estat regidor de Promoció Econòmica amb responsabilitats en promoció industrial, ocupació, turisme i comerç. La seva gestió ha deixat impronta en aquests sectors, i el que és més important, ha significat un relançament notable del desenvolupament de l'activitat econòmica, laboral i comercial de Manresa. El senyor Camprubí també ha estat regidor d'Hisenda, ha dirigit el comitè d'inversions de la corporació i ha estat primer tinent d'alcalde i, per tant, coneix perfectament tots els topants de l'Ajuntament. És una persona reflexiva, serena, ordenada, metòdica i dialogant; i com a ell sempre li agrada recordar, la seva obsessió és treballar i conformar equips de persones. El senyor Camprubí serà un excel·lent alcalde.

El candidat socialista està perfectament preparat per assumir la més alta responsabilitat del govern municipal. Per fer això està carregat d'il·lusió, de motivació, de compromís i és conscient de la seva responsabilitat. Per tot això, tindrà el suport dels socis al govern municipal, cosa que el partit Socialista de Catalunya agraeix, perquè els socialistes estan disposats a continuar donant el seu temps, coneixements i experiència, iniciatives i idees, el seu esforç a una causa política col·lectiva, concretada en el pacte de progrés i concertada en una confiança i complicitat que avui ofereix de forma renovada.

El senyor Camprubí també tindrà el suport del grup municipal Socialista. Si el passat dissabte el grup municipal Socialista va votar a favor de la renúncia de Jordi Valls, en una demostració més de la seva reconeguda disciplina, i a contracor, en la present sessió, el vot del grup municipal Socialista estarà marcat per l'entusiasme.

El gran actiu que tenen els socialistes és el capital humà i les conviccions polítiques i propostes socials. Ho diu ben clar, fent compatible orgull i humilitat, i amb tota la generositat de la que són capaços.

En els darrers anys el grup municipal Socialista ha tingut un mascaró de proa, com ha expressat el senyor Vives i, és evident, que els electors a l'hora de donar la confiança al partit Socialista de Catalunya han establert un contracte social. Més enllà del debat sobre les persones, el partit Socialista considera que cal deixar de pensar d'aquesta forma ja que a la llarga s'acaba convertint en una opinió pessimista i antimoderna, perquè és tant com pensar que la política es redueix a una simple projecció d'un dirigent o d'un líder inqüestionable. Cal raonar prioritàriament en termes de "nosaltres", entre d'altres raons, precisament, perquè la qüestió del lideratge és important i no s'improvisa. Només des d'un nosaltres potent, quantitativa i qualitativament, poden sorgir bons líders.

Ara comença per al partit Socialista una nova etapa plena d'esperança i de possibilitats, amb noves energies, amb una renovada utilitat, desitjosos de fer-se més presents, de mostrar la seva creativitat i de demostrar la seva capacitat de gestió, direcció i govern.

No hi haurà, doncs, ni un futur desert o, si ho prefereixen un desert futur, sinó que es pretén que les paraules que avui es pronuncien incitin als socialistes i als ciutadans i ciutadanes de Manresa a l'entusiasme i a l'optimisme.

Es reivindica la tradició fecunda del socialisme i la seva capacitat de dur a terme nous inicis. S'inicia una nova etapa d'un projecte que tindrà molts nous episodis. Es pot veure amb orgull els avanços aconseguits en molts àmbits de la ciutat que no han estat única i exclusivament del Partit Socialista, sinó que es comparteixen de forma generosa amb els socis de govern d'ERC i ICV-EA. Així mateix, el Partit Socialista es sent orgullós per presidir l'Ajuntament de Manresa, i això els dóna una responsabilitat que, poden estar segurs, no claudicarà ni decebrà. Mai es pot estar totalment satisfet o creure que s'ha arribat al final dels objectius, doncs aquests són sempre cada vegada més ambiciosos i plurals.

El conjunt de persones són punts en el camí i en la història. Simplement, s'ha de procurar fer bé la feina i creure en els ideals que defensen, buscant sempre que Manresa progressi i avanci, sigui prospera i justa, acollidora i humana. Els socialistes volen que Manresa sigui una gran ciutat

Josep Camprubí tindrà el vot dels socialistes, així com el seu suport incondicional, la seva energia i feina i té i tindrà tota la fraternitat, solidaritat i cohesió que defineixen la família socialista.

Dóna les gràcies a tots per la seva atenció. Sort i salut.

El secretari diu que a continuació es passarà a realitzar la votació de l'alcalde de Manresa. També, recorda als presents, com ben segur saben, que la votació es farà mitjançant papereta secreta. Per això, els regidors disposen d'un full en blanc que només han d'omplir amb el nom del candidat.

Així mateix, fa l'observació que hi ha dos candidats que es diuen Josep, per això s'agrairia el nom i els cognoms per evitar possibles confusions.

Una vegada introduïda en el sobre corresponent i quan siguin cridats nominalment pel secretari per ordre alfabètic, els regidors i regidores les dipositaran en una urna. Així mateix, per aplicació analògica de la Llei orgànica de regim electoral general, s'explicarà breument els criteris establerts:

- Es consideraran nul·les aquelles paperetes en què s'escriu el nom d'un regidor o regidora que no ha presentat candidatura i aquelles en què s'escriu més d'un candidat.
- Es consideraran paperetes en blanc aquelles en que no hi hagi cap candidat o candidata.

A continuació, el secretari crida als regidors i regidores per ordre alfabètic, per tal que dipositin el seu vot a l'urna:

ARGELAGUET ISANTA, Rosa
BECERRA FINESTRAS, Josep
CAMPRUBÍ DUOCASTELLA, Josep
FONTDEVILA SUBIRANA, Ramon
GARCÍA LLADÓ, Gregori
GOZALBO FUERTES, Josep Lluís
GUILLAUMET CORNET, Aida
IRUJO FATUARTE, José Luís
JAVALOYES VILALTA, Xavier
JORDÀ PEMPELONNE, Alain
MARTÍNEZ CONDE, Miguel Angel
MAS PINTÓ, Àngels
MESTRES ANGLA, Montserrat
PERRAMON CARRIÓ, Ignasi
RIERA MONSERRAT, Maria Rosa
RIUS DÍAZ, Carina

RUBIO CANO, Xavier
SELGA BRUNET, Montserrat
SENSAT BORRÀS, Núria
TORRA BITLLOCH, Imma
TORRES GARCÍA, Anna
VIVES PORTELL, Josep

Per últim, emeten el seu vot el dos regidors integrants de la Mesa d'Edat:

SERRA ROVIRA, Alexis
SALA ROVIRA, Josep Maria

Finalitzada la votació, el secretari llegeix cada una de les paperetes en veu alta, i acte seguit les lliura als membres de la Mesa, els quals verifiquen el recompte de vots. A continuació el secretari llegeix els resultats de la votació, que són els següents:

- vots emesos:	24
- vots vàlids:	24
- vots nuls:	0
- vots en blanc:	0

La distribució dels vots entre els candidats és la següent:

- Sr. Josep Camprubí Duocastella	14 vots
- Sr. Xavier Javaloyes Vilalta	2 vots
- Sr. Josep Vives i Portell	8 vots

A la vista del resultat de l'escrutini esmentat, i atès que el candidat senyor Josep Camprubí Duocastella ha obtingut 14 vots, que representen la majoria absoluta prevista a l'article 196.b) de la Llei Orgànica 5/1985, **ÉS PROCLAMAT ALCALDE ELECTE DE MANRESA EL SENYOR JOSEP CAMPRUBÍ DUOCASTELLA.**

Tot seguit, el president de la Mesa pregunta al senyor Josep Camprubí Duocastella si accepta el càrrec d'alcalde d'aquest Ajuntament, i el senyor Camprubí respon afirmativament.

Acte seguit, el president de la Mesa formula al senyor Josep Camprubí Duocastella la pregunta següent: "***Jureu o prometeu per la vostra consciència i honor, complir fidelment les obligacions del càrrec d' ALCALDE de l'Ajuntament de Manresa, amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la***

Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya?"

L'alcalde electe, senyor Josep Camprubí Duocastella, amb la mà sobre un exemplar de la Constitució Espanyola i de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, respon afirmativament, manifestant "SÍ PROMETO", amb la qual cosa, el president de la Mesa el declara **POSSESSIONAT DEL CÀRREC D'ALCALDE DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA**.

A continuació, el senyor Josep Camprubí Duocastella, pren immediata possessió del càrrec d'**ALCALDE** davant el Ple de la Corporació, rep els atributs del seu càrrec, passa a exercir la Presidència de la sessió i es retiren els dos regidors components de la Mesa d'edat, que passen a ocupar el seu escó.

L'alcalde pren la paraula i es dirigeix a tothom: conseller, diputat, alcaldes, autoritats, regidors i regidores, en definitiva, amics i amigues.

Comença la seva intervenció dient que "Us parlo sincerament i amb gratitud per haver confiat en mi per a la més alta responsabilitat a la qual pot aspirar un ciutadà: la de ser alcalde de la ciutat on ha nascut i on ha viscut tot el que de bo acumulem les persones al llarg del nostre itinerari.

Sapiguen que vull servir amb humilitat i dedicació els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Manresa, amb lleialtat i compromís per afrontar, amb decisió, els principals reptes que la ciutat té plantejats.

Com a representant electe de la ciutat, em sento un entusiasta del servei públic, de la política entesa com la millor forma de participar en la presa de decisions que ens afecten i ens vinculen a una comunitat.

La vida associativa i també la gestió pública m'ha ofert nombroses ocasions per contribuir a fer de Manresa un lloc millor on viure, on créixer, on guanyar-se la vida. I, aquesta experiència m'ha ensenyat que no n'hi ha prou amb treballar per a la ciutat. Cal fer-ho amb ella, amb la gent que fa que sigui com és.

I no és fàcil: els que esteu implicats en projectes col·lectius ho sabeu prou bé. Però, no hi ha altra manera de fer-ho, tot entenent la complexitat com un repte, la diversitat de parers i punts de vista com una riquesa i el conflicte com una oportunitat per superar, plegats, les visions excessivament particulars.

I així seguirà sent. Compartint el nostre comú apassionament per Manresa. Amb el Grup Municipal socialista, i reforçant el Pacte de Progrés amb els companys d'Esquerra Republicana de Catalunya i els d'Iniciativa per Catalunya

Verds Esquerra Alternativa. I també, és clar, amb Convergència i Unió i amb el Partit Popular de Catalunya, a l'oposició municipal. A tots i totes, us faig partícips del repte comú de conduir el destí d'aquesta ciutat, cadascú des de la funció que ens ha pertocat democràticament. Això sí, amb treball, amb treball en equip, amb dedicació, esforç, amb el màxim consens possible i, sovint també, acceptant renúncies personals. De fet, ja m'emporto d'aquí la vostra mà estesa per poder treballar conjuntament.

També vull subratllar el meu agraïment al Partit dels Socialistes de Catalunya, a la nostra primera secretària, i a tota la gent que ha decidit proposar i apostar per la meva persona per presidir aquest Consistori.

El nostre Ajuntament ha estat liderat des de 1995 per un alcalde, ara Honorable Conseller, que ens deixa el llistó molt alt.

Jordi Valls, tots els que hem treballat amb tu sabem que has fet molt bona feina. Amb el teu bon govern, Manresa ha fet un salt endavant i s'ha tornat a situar en una posició emergent dins el panorama de ciutats mitjanes del País. És lògic que dissabte passat rebessis en aquesta mateixa Sala el reconeixement unànim de tots els grups municipals. Accepta, avui, també, el meu agraïment més sincer pel teu mestratge durant tot aquest temps.

En els darrers anys, Manresa ha anat a més. La seva transformació urbana, social i econòmica és evident. I ho dic, com s'ha dit altres vegades, sense cofoisme, però també, allunyant-me de derrotismes injustos, esgrimits per aquells que, des d'interessos, legítims, això sí només volen veure l'ampolla mig buida.

Perquè és veritat que ens queden reptes per afrontar. Però no és menys cert que aquí som un grapat de persones disposades a donar-hi resposta: 25 regidors i regidores, gairebé 600 treballadors de l'Ajuntament i més de 72.000 ciutadans i ciutadanes que no escatimarem esforços per construir un futur pròsper per a la nostra ciutat.

Amb el màxim respecte per a les opinions de tothom, vull dir, amb tota la rotunditat, que no som al final de cap cicle. Som al tercer any d'un mandat de quatre, és cert. Però encara ens queda feina per fer, i moltes ganes de fer-la en aquest mandat i en els que vindran si la ciutat continua revalidant el nostre projecte.

Accepto, doncs, feliç i honorat, la més alta responsabilitat del govern de Manresa amb la intenció de donar continuïtat al projecte iniciat ja fa onze anys, sense renunciar, però, a deixar-hi la meva empremta personal.

Les ciutats necessiten lideratges fermes per progressar. El canvi que ha experimentat la nostra ciutat durant la darrera dècada n'és un exemple ben clar. Així doncs, recullo l'herència de tot aquest temps de treball conjunt, fet des del govern i des de l'oposició, des de dins però també des de fora de l'Ajuntament, i m'ofereixo per conduir Manresa cap a nous horitzons de convivència, benestar i progrés.

El fet de disposar d'un Pla d'Actuació Municipal que ens acompanya en la nostra gestió de govern ens facilita la feina. Un PAM que no vam fer nosaltres sols, sinó que va ser un bon exercici de diàleg i consens amb la ciutat; i que es converteix, per tant, en instrument de transparència i control del govern.

El PAM recull llistes de deures que ens vam imposar i podem dir que estem complint. A més a més, paral·lelament a la seva aplicació, l'acció del nostre govern està afrontant les conseqüències dels moviments demogràfics i el creixent paper de lideratge territorial que anem assumint.

En aquest sentit, agraeixo als alcaldes i regidors de la comarca que aquests darrers dies m'heu encoratjat i animat. Sóc conscient que Manresa i el seu Govern són un referent per a la comarca. I, també, que uns i altres ens necessitem perquè, a banda de la transformació de la ciutat, també hi ha en joc donar una resposta eficient i sostenible al creixement del Bages i de tota la Catalunya Central.

Prosseguir la línia traçada de consolidació de serveis i equipaments de qualitat, que siguin propers a la ciutadania de tots els barris és una prioritat. L'educació és un dels àmbits que, ara com ara, ens reclama una intervenció municipal més immediata. Per fer-hi front, entre d'altres accions empreses, s'està construint una nova escola, un nou parvulari i una nova escola bressol municipal. És ben cert que ja ens adonem que no seran suficients i és per això que, en col·laboració amb la Generalitat, caldrà continuar vetllant per donar resposta a les necessitats creixents en matèria educativa.

La sanitat també ha de seguir captant l'atenció municipal per assegurar la qualitat de la prestació. Amb aquest objectiu, entitats i institucions hem signat recentment un "pacte per la sanitat" que, entre d'altres coses, preveu l'ampliació de l'Hospital de Sant Joan de Déu, la construcció d'un nou CAP i la remodelació d'un altre.

I un tercer front que també ens demana més diligència municipal és el de la cohesió social i, sobretot, el de l'atenció a les persones grans o amb problemes de mobilitat. I, per això, Manresa ha ampliat el servei de teleassistència, que

dóna suport immediat a aquestes persones en cas de necessitat, està a punt de signar un nou conveni per millorar el servei de transport adaptat i també millorarà aviat el servei de BUS urbà perquè arribi arreu amb més eficiència.

Veieu que deixo les grans *pedres* per al final. I no perquè no siguin importants, que ho són i molt. Certament, Manresa està no sé si de panxa enlaire o de potes enlaire. Tenim obres per tot arreu.

No és casual: Això vol dir que Manresa es transforma, que Manresa tiba, perquè el Nucli Antic (amb l'ajut del Pla de barris) surt del pou en el qual havia caigut a còpia d'anys i perquè la ciutat vol i necessita més qualitat de vida, més oportunitats de donar resposta al seu creixement social, cultural i econòmic.

Per això que tenim en obres un nou teatre, unes noves piscines i un aparcament soterrat a les portes del centre comercial; i uns nous jutjats a punt de començar a construir-se, i una Fàbrica Nova que ens ha de permetre disposar d'un gran parc i d'un nou pavelló esportiu.

Perquè volem, en definitiva, una ciutat moderna, que es projecti valenta envers el futur i que tots els manresans i manresanes puguem mantenir per molt temps el recuperat orgull de pertinença a la nostra ciutat.

Per acabar, no voldria deixar de fer una referència personal, en un dia tan especial. Un reconeixement al suport que sempre he trobat en la família, en la Marta, la Maria i la Rosa. I segur que el meu pare també hauria trobat per a aquesta ocasió una frase encertada carregada d'entusiasme. Enamorat com era ell de les frases fetes que la llengua catalana havia tret del vocabulari tèxtil potser m'hauria dit: “No li donem més voltes a la *debanadora*, que ja tenim el *fil a l'agulla* i només ens cal *fil·lar prim*, sense perdre cap *passada*”.

Assumir l'Alcaldia, em permet renovar, un cop més, el meu compromís amb la ciutat; un compromís que ve de lluny i que s'ha materialitzat, al llarg dels anys, en projectes ben diferents. Aquesta nova responsabilitat li dona molta més projecció i transcendència, sense alterar-ne, tanmateix, el seu sentit inicial i profund: estic convençut que res no canvia sense la implicació de les persones, i que només la suma de voluntats, capacitats i esforços permet superar les dificultats i aconseguir fites col·lectives que valguin realment la pena.

Tenim feina, n'estic seguint, però d'il·lusió per fer-la, n'estem convençuts. Com en el cant coral – ja sabeu que és la meva afecció - per al tenor, el més important no és fer bé el *do de pit*, que, també. L'important de debò és la col·locació de la veu i l'afinació correcta perquè TOTES les veus juntes confegeixin una correcta harmonia.

Així és com m'agrada treballar i així és com em comprometo a fer-ho.

Moltes gràcies."

Un cop tractats tots els assumptes, l'alcalde aixeca la sessió, quan són les 12 h i 20 min, la qual cosa, com a secretari general, certifico, i s'estén aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya número i correlativament fins el

El secretari general

Vist i plau
L'alcalde